

Dispozitivul

- 1) Prin neadoptarea, în termenele stabilite, a tuturor măsurilor necesare pentru executarea Deciziei 2012/157/UE a Comisiei din 7 decembrie 2011 privind ajutoarele compensatorii plătite de Agenția elenă de asigurări agricole (ELGA) în cursul anilor 2008 și 2009 și prin neinformarea suficientă a Comisiei Europene cu privire la măsurile luate în aplicarea acestei decizii, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 2-4 din decizia menționată, precum și în temeiul Tratatului FUE.
- 2) Obligă Republica Elenă la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 68, 2.3.2020.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 29 aprilie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Sąd Okręgowy w Gdańsku – Polonia) – I.W., R.W./Bank BPH S.A.

(Cauza C-19/20) (¹)

[Trimitere preliminară – Protecția consumatorilor – Directiva 93/13/CEE – Clauze abuzive în contractele încheiate cu consumatorii – Efecte ale constatării caracterului abuziv al unei clauze – Contract de credit ipotecar încheiat într-o monedă străină – Stabilirea cursului de schimb valutar – Contract de novație – Efect descurajator – Obligațiile instanței naționale – Articolul 6 alineatul (1) și articolul 7 alineatul (1)]

(2021/C 278/20)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Okręgowy w Gdańsku

Părțile din procedura principală

Reclamanți: I.W., R.W.

Pârâtă: Bank BPH S.A.

Cu participarea: Rzecznik Praw Obywatelskich

Dispozitivul

- 1) Articolul 6 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii trebuie interpretat în sensul că revine instanței naționale sarcina de a constata caracterul abuziv al unei clauze dintr-un contract încheiat între un profesionist și un consumator, chiar dacă aceasta a fost modificată pe cale contractuală de părțile respective. O asemenea constatare determină restabilirea situației în care s-ar fi aflat consumatorul în lipsa acestei clauze al cărei caracter abuziv ar fi fost constatat, cu excepția cazului în care acesta din urmă a renunțat la o astfel de restabilire prin modificarea clauzei abuzive menționate printr-un consimțământ liber și în cunoștință de cauză, aspect a cărui verificare este de competența instanței naționale. Cu toate acestea, din dispoziția menționată nu rezultă că constatarea caracterului abuziv al clauzei inițiale ar avea, în principiu, ca efect anularea contractului, din moment ce modificarea acestei clauze a permis restabilirea echilibrului între obligațiile și drepturile acestor părți care decurg din contract și înlăturarea viciului care o afectă.
- 2) Articolul 6 alineatul (1) și articolul 7 alineatul (1) din Directiva 93/13 trebuie interpretate în sensul că, pe de o parte, nu se opun ca instanța națională să elimine doar elementul abuziv al unei clauze dintr-un contract încheiat între un profesionist și un consumator atunci când obiectivul de descurajare urmărit de această directivă este asigurat prin dispoziții legislative naționale care reglementează utilizarea acestuia, în măsura în care respectivul element constă într-o obligație contractuală distinctă, care poate face obiectul unei examinări individualizate a caracterului său abuziv. Pe de altă parte, aceste dispoziții se opun ca instanța de trimitere să elimine doar elementul abuziv al unei clauze dintr-un contract încheiat între un profesionist și un consumator atunci când o astfel de eliminare ar echivala cu revizuirea conținutului clauzei menționate, afectând substanța acesteia, aspect a cărui verificare va reveni acestei instanțe.

- 3) Articolul 6 alineatul (1) din Directiva 93/13 trebuie interpretat în sensul că consecințele constatării judiciare a prezenței unei clauze abuzive într-un contract încheiat între un profesionist și un consumator intră sub incidența dispozițiilor dreptului național, întrucât problema menținerii unui astfel de contract trebuie să fie apreciată din oficiu de instanța națională potrivit unei abordări obiective în temeiul acestor dispoziții.
- 4) Articolul 6 alineatul (1) din Directiva 93/13 coroborat cu articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că revine instanței naționale care constată caracterul abuziv al unei clauze dintr-un contract încheiat de un profesionist cu un consumator sarcina de a-l informa pe acesta din urmă, în cadrul normelor naționale de procedură și în urma unei dezbateri contradictorii, cu privire la consecințele juridice pe care le poate determina anularea unui astfel de contract, independent de reprezentarea consumatorului de către un mandatar profesionist.

⁽¹⁾ JO C 191, 8.6.2020.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 12 mai 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal de grande instance de Rennes – Franța) – PF, QG/Caisses d’allocations familiales d’Ille et Vilaine (CAF)

(Cauza C-27/20) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Libera circulație a lucrătorilor – Egalitate de tratament – Avantaje sociale – Plafoane legate de resurse – Luarea în considerare a resurselor obținute în penultimul an care precedă perioada de plată a alocațiilor – Lucrător care se întoarce în statul membru de origine – Reducere a drepturilor la alocații familiale)

(2021/C 278/21)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal de grande instance de Rennes

Părțile din procedura principală

Reclamanți: PF, QG

Pârâtă: Caisse d’allocations familiales d’Ille et Vilaine (CAF)

Dispozitivul

Articolul 45 TFUE și articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 492/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2011 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Uniunii trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări a unui stat membru care reține drept an de referință pentru calcularea prestațiilor familiale care urmează a fi acordate penultimul an care precedă perioada de plată, astfel încât, în cazul unei creșteri semnificative a veniturilor obținute de un funcționar național cu ocazia detașării în cadrul unei instituții a Uniunii situate într-un alt stat membru, la întoarcerea funcționarului respectiv în statul membru de origine, cuantumul alocațiilor familiale se reduce considerabil timp de doi ani.

⁽¹⁾ JO C 95, 23.3.2020.